

31994L0062

L 365/10

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

31.12.1994

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 94/62/EÜ,**20. detsember 1994,****pakendite ja pakendijäätmete kohta**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾toimides asutamislepingu artiklis 189b sätestatud korras ⁽³⁾

ning arvestades, et:

pakendite ja pakendijäätmete käitlemist käsitlevad erinevad sise-riiklikud meetmed tuleks ühtlustada, et ühelt poolt vältida või leevendada pakendite ja pakendijäätmete mõju keskkonnale ja tagada keskkonnakaitse kõrge tase ning teiselt poolt tagada siseturu toimimine ja vältida kaubandustõkkeid ning konkurentsi moonutamist ja piiramist ühenduses;

parim vahend pakendijäätmete tekkimise vältimiseks on pakendite kogumahu vähendamine;

käesoleva direktiivi eesmärke silmas pidades on oluline järgida üldist põhimõtet, mille kohaselt ühes liikmesriigis keskkonna kaitsmiseks võetavad meetmed ei tohiks kahjustada teiste liikmesriikide võimet saavutada käesoleva direktiivi eesmärgid;

jäätmete koguse vähendamine on oluline Euroopa Liidu lepingus eriliselt nõutava säästva kasvu seisukohast;

käesolev direktiiv peaks hõlmama kõiki turuleviidavaid pakenditüüpe ja kõiki pakendijäätmekäitmeid; seetõttu tuleks nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv 85/339/EMÜ toiduks ettenähtud vedelike pakendite kohta ⁽⁴⁾ tühistada;

pakenditel on tähtis sotsiaalne ja majanduslik funktsioon ja seetõttu ei tohiks käesoleva direktiiviga ettenähtud meetmete kohaldamine piirata teiste vastavate pakendatud kauba või pakendite kvaliteeti ja vedu mõjutavate õigusnõuete kohaldamist;

nõukogu 7. mai 1990. aasta resolutsioonis jäätme poliitika kohta ⁽⁵⁾ ja nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiivis 75/442/EMÜ jäätmekäitmete kohta ⁽⁶⁾ sätestatud jäätmekäitlemist käsitleva ühenduse strateegia kohaselt peaks pakendite ja pakendijäätmekäitlemine hõlmama esmajärjekorras pakendijäätmekäitlust ning lisaks pakendite korduvkasutamist, ringlussevõttu ning muid pakendijäätmekäitluste taaskasutamise viise ning selliste jäätmekäitluste lõpliku kõrvaldamist;

kuni teaduslike ja tehniliste uurimistulemuste saamiseni taaskasutamise osas, tuleks keskkonnamõju suhtes eelistada korduvkasutamist ja ringlussevõttu; see eeldab liikmesriikides selliste süsteemide kasutuselevõttu, mis tagavad kasutatud pakendite ja/või pakendijäätmekäitluste tagastamise; olulistsüklianalüüsid tuleks lõpetada võimalikult kiiresti, et õigustada ringluspakendite, taaskasutatavate ja korduvkasutatavate pakendite selget hierarhiat;

pakendijäätmekäitlust tuleb vältida asjakohaste meetmetega, sealhulgas liikmesriikides käesoleva direktiivi eesmärkide kohaselt tehtavate algatuste abil;

liikmesriigid võivad vastavalt asutamislepingule soodustada selliste pakendite korduvkasutamise süsteeme, mida saab korduvkasutada keskkonnasõbralikul viisil, et kasu saada nende süsteemide panusest keskkonnakaitsele;

keskkonnakaitse seisukohast tuleks ringlussevõttu lugeda taaskasutamise tähtsaks osaks, pidades eelkõige silmas energia- ja põhihoorainetarviku vähendamist ning jäätmekäitluste lõpliku kõrvaldamist;

⁽¹⁾ EÜT C 263, 12.10.1992, lk 1 ja EÜT C 285, 21.10.1993, lk 1.

⁽²⁾ EÜT C 129, 10.5.1993, lk 18.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 23. juuni 1993. aasta arvamus (EÜT C 194, 19.7.1993, lk 177), nõukogu 4. märtsi 1994. aasta ühine seisukoht, (EÜT C 137, 19.5.1994, lk 65) ja Euroopa Parlamendi 9. mai 1996. aasta otsus, (EÜT C 205, 25.7.1994, lk 163). Kinnitatud 2. detsembril 1993 (EÜT C 342, 20.12.1993, lk 15). Lepituskomisjoni 8. novembri 1994. aasta ühistekst.

⁽⁴⁾ EÜT L 176, 6.7.1985, lk 18. Direktiivi on muudetud direktiiviga 91/629/EMÜ (EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48).

⁽⁵⁾ EÜT C 122, 18.5.1990, lk 2.

⁽⁶⁾ EÜT L 194, 25.7.1975, lk 39. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/156/EMÜ (EÜT L 78, 26.3.1991, lk 32).

energia taaskasutamine on tõhus vahend pakendijäätmete taaskasutamiseks;

liikmesriikides pakendijäätmete taaskasutamiseks ja ringlussevõtuks seatud eesmärged tuleks väljendada viisil, mis võimaldaks arvesse võtta liikmesriikide erinevaid olukordi ning vältida kaubandustõkkeid ja konkurentsi moonutamist;

tulemuste saavutamiseks keskmise ajavahemiku jooksul ning et anda ettevõtjatele, tarbijatele ja ametivõimudele vajalikud pikaajalised tulevikuväljavaated, tuleks eespool nimetatud eesmärkide saavutamiseks kehtestada keskmine tähtaeg ja hilisemas etapis kindlaksmääratavate eesmärkide jaoks pikk tähtaeg, pidades silmas oluliselt suuremaid eesmärgi;

Euroopa Parlament ja nõukogu peaksid komisjoni aruannete alusel uurima liikmesriikides ülalnimetatud eesmärkide saavutamiseks tehtud töös saadud praktilisi kogemusi ning teadusliku uurimistöö ja hindamismeetodite (nagu näiteks ökobilansi) tulemusi;

liikmesriikidel, kes on kehtestanud või kehtestavad ülalnimetatud eesmärkidest kaugemaleulatuvaid eesmärgi sisaldavaid programme, tuleks keskkonnakaitse kõrge taseme huvides lubada jätkata nende eesmärkide poole pürgimist, tingimusel et sellised meetmed hoiavad ära häired siseturul ega takista teisi liikmesriike käesoleva direktiivi järgimisel; komisjon peaks pärast asjakohast kontrollimist sellised meetmed kinnitama;

teiselt poolt tuleks teataval liikmesriikidel neis liikmesriikides valitsevate konkreetsete asjaolude tõttu lubada seada madalamaid eesmärgi, tingimusel et nad ettenähtud tähtajaks saavutavad taaskasutamisega seotud minimaalse eesmärgi ja pikemaks tähtajaks üldised eesmärgid;

pakendite ja pakendijäätmete käitlemine eeldab, et liikmesriigid võtavad kasutusele tagastamise, kogumise ja taaskasutamise süsteemid; sellised süsteemid peaksid võimaldama kõigi huvitatud poolte osavõttu ja olema kavandatud nii, et vältida imporditavate toodete diskrimineerimist ja kaubandustõkkeid või konkurentsi moonutamist ja tagada vastavalt asutamislepingule pakendite ja pakendijäätmete maksimaalne võimalik tagastamine;

pakendite märgistamine ühenduses eeldab edasisi uuringuid, kuid ühendus peaks vastava otsuse tegema lähemas tulevikus;

et minimeerida pakendite ja pakendijäätmete mõju keskkonnale ning vältida kaubandustõkkeid ja konkurentsi moonutamist, on lisaks vaja määratleda pakendite koostist ning nende sobivust ringlus- ja korduvkasutatavateks pakenditeks (kaasa arvatud taaskasutatavad pakendid) hõlmavad olulised nõuded;

mürkmetallide ja teiste mürgainete sisaldust pakendites tuleks piirata nende keskkonnamõju silmas pidades (eelkõige pidades silmas nende tõenäolist sisaldust pakendi põletamisel tekkivates heitmetes või tuhas või prügila nõrgvees); pakendijäätmete toksilisuse vähendamiseks on kõigepealt oluline vältida mürgiste raskmetallide sattumist pakendisse ja tagada, et sellised ained ei pääse keskkonda, nähes ette asjakohased erandid, mis tuleks erijuhtudel kindlaks määrata komisjoni poolt komiteemenetluse kohaselt;

kõrge ringlussevõttaseme saavutamiseks ning pakendijäätmeid koguvate ja töötlevate inimeste tervise- ja ohutuseprobleemide vältimiseks on oluline sorteerida sellised jäätmed nende tekkemajas;

pakendite valmistamist käsitlevaid nõudeid ei tohiks kohaldada nende pakendite suhtes, mida on antud toote pakendamiseks kasutatud enne käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva; lisaks on vaja ette näha üleminekuperiood pakendite turustamise võimaldamiseks;

kõigile olulistele nõuetele vastavate pakendite turuleviimisega seotud sätete kohaldamise alustamise kuupäeva kindlaks määrates tuleks arvesse võtta, et pädev standardiasutus valmistab ette Euroopa standardeid; siseriiklike standardite vastavuse tõendamise vahendeid käsitlevaid sätteid tuleks siiski kohaldada viivitamata;

tuleks edendada olulisi nõudeid ja muid asjaga seotud küsimusi käsitlevate Euroopa standardite ettevalmistamist;

käesolevas direktiivis sätestatud meetmed eeldavad taaskasutamise- ja ringlussevõttuvõimsuste arendamist ning taaskasutatud pakendimaterjalide turuväljundite olemasolu;

taaskasutatud materjalide kasutamine pakendites ei tohiks olla vastuolus vastavate hügieeni, tervishoidu ja tarbijate ohutust käsitlevate sätetega;

kogu ühendust hõlmavad andmed pakendite ja pakendijäätmete kohta on vajalikud selleks, et jälgida käesoleva direktiivi eesmärkide rakendamist;

on oluline, et kõik pakendite ja pakendatud toodete tootmise, kasutamise, impordi ja turustamisega seotud isikud saavad teadlikumaks pakendite osast jäätmete tekkimisel ja nõustuvad selle eest vastutama põhimõtte "saastaja maksab" kohaselt; käesolevas direktiivis ettenähtud meetmete väljatöötamine ja rakendamine peaks sisaldama ja eeldama vajaduse korral kõigi partnerite tihedat koostööd jagatud vastutuse alusel;

tarbijatel on pakendite ja pakendijäätmete käitlemisel otsustav ülesanne ja neid tuleks piisavalt teavitada, et nad oleksid valmis oma käitumist ja suhtumist kohandama;

direktiivi 75/442/EMÜ kohaselt ettenähtud jäätmekäitluskavadesse pakendite ja pakendijäätmete käitlust käsitleva eripeatüki lisamine tõhustab käesoleva direktiivi rakendamist;

käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamise lihtsustamiseks võib olla asjakohane, et ühendus ja liikmesriigid kasutaksid uute protektsionismivormide vältimiseks asutamislepingu sätetega kooskõlas olevaid majandushoobasid;

ilma et see piiraks nõukogu 28. märtsi 1983. aasta direktiivi 83/189/EMÜ (millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord) ⁽¹⁾ kohaldamist, peaksid liikmesriigid teatama komisjonile kavandatavatest meetmetest enne nende vastuvõtmist, et oleks võimalik kindlaks teha, kas need meetmed vastavad käesolevale direktiivile;

komisjon peaks komiteemenetlust järgides tagama pakendite identifitseerimise süsteemi ja andmebaasisüsteemiga seotud vormingute kohandamise vastavalt teaduse ja tehnika arengule;

on vaja sätestada erimeetmed käesoleva direktiivi rakendamisel ettetulevate probleemide lahendamiseks, järgides vajaduse korral komiteemenetlust,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Eesmärgid

1. Käesoleva direktiivi eesmärk on pakendite ja pakendijäätmete käitlemist käsitlevate siseriiklike meetmete ühtlustamine, et ühelt poolt vältida või leevendada pakendite ja pakendijäätmete mõju keskkonnale kõikides liikmesriikides ja tagada keskkonnakaitse kõrge tase ning teiselt poolt tagada siseturu toimi-

mine ja vältida kaubandustõkkeid ning konkurentsi moonutamist ja piiramist ühenduses.

2. Selleks sätestatakse käesoleva direktiiviga meetmed, mille eesmärk on kõigepealt pakendijäätmete vältimine ning lisaks pakendite korduvkasutamine, ringlussevõtt ning muud pakendijäätmete taaskasutamise viisid ning selliste jäätmete lõplik kõrvaldamine.

Artikkel 2

Ulatus

1. Käesolev direktiiv hõlmab kõiki ühenduse turule viidavaid pakendeid ja kõiki pakendijäätmeid, mida kasutatakse või visatakse ära tööstuses, kaubanduses, asutustes, kauplustes, teeninduses, majapidamistes või mujal neis kasutatud materjalidest olenemata.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamine ei piira kehtivate, pakendite ohutust, tervisekaitset ja pakendatud toodete hügieeni käsitlevate kvaliteedinõuete või kehtivate veonõuete või nõukogu 12. detsembri 1991. aasta ohtlike jäätmeid käsitleva direktiivi 91/689/EMÜ ⁽²⁾ sätete kohaldamist.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *pakend* – mis tahes materjalist valmistatud mis tahes laadi toode, mida kasutatakse kaupade kaitseks, käitlemiseks, kättetoimetamiseks ja esitlemiseks, mis võib olla mis tahes toormaterjali või töödeldud tootena ja mis antakse tootjalt edasi kasutajale või tarbijale. Samal eesmärgil kasutatavaid tagastamatuid tooteid tuleb samuti lugeda pakenditeks.

Pakendite hulka kuuluvad üksnes järgmised:

- a) müügipakend või esmane pakend, mis on ette nähtud müügikohas lõppkasutajale või tarbijale müüdava kaubaüksuse pakendamiseks;
- b) rühmapakend või teisene pakend, mis on ette nähtud teatud hulga kaubaüksuste rühmitamiseks müügikohas, sõltumata sellest, kas see müüakse koos kaubaga lõppkasutajale või tarbijale või kasutatakse seda vaid riulite täitmiseks müügikohas; selle eemaldamine tootelt ei põhjusta toote omaduste muutumist;

⁽¹⁾ EÜT L 109, 26.4.1983, lk 8. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 92/400/EMÜ (EÜT L 221, 6.8.1992, lk 55).

⁽²⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 20.

- c) veopakend või kolmandane pakend, mis on ette nähtud hulga kaubaüksuste või rühmapakendite käitlemise ja veo hõlbustamiseks, et vältida nende füüsilist käitlemist ja veokahjustusi. Veopakenditeks ei loeta maantee-, raudtee-, mere- ja õhukepakendeid;
2. *pakendijäätmed* – direktiivis 75/442/EMÜ antud jäätmete mõistega hõlmatud mis tahes pakend või pakendimaterjal, välja arvatud tootmisjäätmed;
3. *pakendijäätmete käitlemine* – jäätmete käitlemine direktiivi 75/442/EMÜ kohaselt;
4. *vältimine* –
- pakendites ja pakendijäätmetes sisalduvate materjalide ja ainete,
- tootmise, turustamise, jaotamise, kasutamise ja kõrvaldamise etapis pakendite ja pakendijäätmete koguse ja keskkonnoahtlikkuse vähendamine
- eeskätt puhaste toodete ja tehnoloogia arendamise teel;
5. *korduvkasutamine* – kõik toimingud, mille käigus oma olemusliku jooksul minimaalse arvu kordi ringlesse kavandatud ja valmistatud pakend täidetakse uuesti või teda kasutatakse samal eesmärgil, milleks ta valmistati, olenemata sellest, kas pakendi uuesti täitmise võimaldamiseks kasutatakse turul olevaid abimaterjale; sellistest ringluspakenditest saavad pakendijäätmed, kui neid enam ei korduvkasutata;
6. *taaskasutamine* – kõik selles valdkonnas kohaldatavad toimingud, mis on ette nähtud direktiivi 75/442/EMÜ II B lisas;
7. *ringlussevõtt* – jäätmematerjali ümbertöötamine tootmisprotsessis algeesmärgil või muudel eesmärkidel, kaasa arvatud orgaaniline ringlussevõtt, kuid mitte energia taaskasutamiseks;
8. *energia taaskasutamine* – pakendite põlevjäätmete kasutamine energia saamiseks otsese põletamise teel koos muude jäätmetega või eraldi, mille puhul eraldub soojusenergia;
9. *orgaaniline ringlussevõtt* – pakendijäätmete biolagundatavate osade aeroobne (kompostimine) või anaeroobne (kasutamine metaanina) töötlemine mikroorganismide abil ja kontrolli all, nii et tulemuseks saadakse stabiliseeritud orgaanilised jäägid või metaan. Prügilaske viimist ei loeta orgaaniliseks ringlussevõtuks;

10. *kõrvaldamine* – kõik selles valdkonnas kohaldatavad toimingud, mis on ette nähtud direktiivi 75/442/EMÜ II A lisas;
11. *ettevõtjad* – pakendimaterjalide tarnijad, pakendite tootjad ja edasiarendajad, täitjad ja kasutajad, importijad, hulgimüüjad ja turustajad, asutused ja organisatsioonid;
12. *vabatahtlik leping* – liikmesriigi pädevate ametivõimude ja asjaomaste majandussektorite vaheline ametlik leping, mis peab olema avatud kõikidele partneritele, kes soovivad lepingu tingimusi täita, pidades silmas käeoleva direktiivi eesmärke.

Artikkel 4

Vältimine

1. Liikmesriigid tagavad, et lisaks pakendijäätmete tekkimise vältimiseks artikli 9 kohaselt võetavatele meetmetele rakendatakse ka teisi ennetusmeetmeid. Nende meetmete hulka võivad kuuluda riiklikud programmid või samalaadsed vajaduse korral koos ettevõtjatega kasutatavad abinõud, mis on kavandatud liikmesriikides vältimise osas tehtud paljude algatuste kogumiseks ja ärakasutamiseks. Need meetmed peavad vastama käesoleva direktiivi eesmärkidele, nagu on määratletud artikli 1 lõikes 1.
2. Komisjon aitab vältimist edendada, soodustades asjakohaste Euroopa standardite väljatöötamist artikli 10 kohaselt.

Artikkel 5

Liikmesriigid võivad vastavalt asutamislepingule soodustada selliste pakendite korduvkasutamise süsteeme, mida saab korduvkasutada keskkonnoahtlikul viisil.

Artikkel 6

Taaskasutamine ja ringlussevõtt

1. Käesoleva direktiivi eesmärkide järgimiseks võtavad liikmesriigid vajalikke meetmeid, et saavutada järgmised kogu nende territooriumi hõlmavad eesmärgid:

- a) hiljemalt viis aastat pärast tähtaega, mil käesolevat direktiivi tuleb rakendada siseriiklikes õigusaktides, tuleb taaskasutada 50–65 % pakendijäätmete massist;
- b) selle üldise eesmärgi raames ja sama tähtaja piires tuleb 25–45 % pakendijäätmetes sisalduvate pakendimaterjalide massist võtta ringlusse, nii et ringlusse võetakse iga pakendimaterjali massist vähemalt 15 %.
- c) hiljemalt 10 aastat pärast tähtaega, mil käesolevat direktiivi tuleb rakendada siseriiklikes õigusaktides, taaskasutatakse ja võetakse ringlusse pakendijäätmete protsent, mille peab kindlaks määrama nõukogu vastavalt lõike 3 punktile b, pidades silmas punktides a ja b nimetatud eesmärkide olulist laiendamist.
2. Liikmesriigid edendavad vajaduse korral ringlussevõetud pakendijäätmetest saadud materjalide kasutamist pakendite ja teiste toodete valmistamisel.
3. a) Euroopa Parlament ja nõukogu uurivad komisjoni vahearuande alusel ja neli aastat pärast lõike 1 punktis a nimetatud tähtaega lõpparuande alusel liikmesriikides lõike 1 punktides a ja b ning lõikes 2 sätestatud eesmärkide püüdlisel saadud kogemusi ning teadusliku uurimistöö nagu ökobilansi tulemusi.
- b) Hiljemalt kuus kuud enne lõike 1 punktis a nimetatud esimese viieaastase etapi lõppu määrab nõukogu komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega kindlaks lõike 1 punktis c nimetatud teise viieaastase etapi eesmärgid. Seda menetlust korratakse seejärel iga viie aasta tagant.
4. Liikmesriigid avaldavad lõike 1 punktides a ja b nimetatud meetmed ja eesmärgid, mille kohta korraldatakse elanikkonnale ja ettevõtjatele suunatud teabekampania.
5. Kreeka, Iirimaa ja Portugal võivad oma eriolukorra tõttu, nagu suur hulk väikseid saari, maa- ja mägipiirkondade olemasolu ja praegune pakendite tarbimise madal tase, otsustada:
- a) saavutada hiljemalt viis aastat pärast käesoleva direktiivi rakendamise tähtaega lõike 1 punktides a ja b kindlaksmääratud madalamad sihid, kuid vähemalt 25 % pakendite taaskasutamise;
- b) lükata samal ajal lõike 1 punktides a ja b nimetatud eesmärkide saavutamine hilisemale tähtajale, mis ei tohi siiski ületada 31. detsembrist 2005.
6. Liikmesriikidel, kes on juba võtnud või võtavad kasutusele programmid, mille eesmärgid on lõike 1 punktide a ja b

eesmärkidest kõrgemad, ja kelle käsutuses on asjakohased ringlussevõtu ja taaskasutamise võimsused, on lubatud järgida neid eesmäärke keskkonnakaitse kõrge taseme huvides ja tingimusel, et nende meetmetega välditakse siseturu moonutusi ega takistata teisi liikmesriike käesoleva direktiivi järgimisel. Liikmesriigid teatavad sellest komisjonile. Komisjon kinnitab need meetmed, kui ta on koostöös liikmesriikidega kindlaks teinud, et need meetmed vastavad ülalnimetatud kaalutlustele ega kujuta endast meelevaldse diskrimineerimise vahendit või liikmesriikidevahelise kaubavahetuse varjatud piiramist.

Artikkel 7

Tagastamise, kogumise ja taaskasutamise süsteemid

1. Liikmesriigid peavad võtma vajalikke meetmeid selliste süsteemide kasutuselevõtuks, millega tagatakse:

- a) kasutatud pakendite ja/või pakendijäätmete tagastamine ja/või kogumine tarbijalt, teistelt lõppkasutajatelt või jäätmevoost, et suunata need kõige sobivamasse käitlusse;
- b) kogutud pakendite ja/või pakendijäätmete korduvkasutamine või taaskasutamine, kaasa arvatud ringlussevõtt,

et täita käesolevas direktiivis sätestatud eesmäärke.

Need süsteemid peavad olema osavõtuks avatud asjaomaste sektorite ettevõtjatele ja pädevatele ametivõimudele. Mittediskrimineerivatel tingimustel kohaldatakse neid ka imporditud toodete suhtes, kaasa arvatud süsteemidele juurdepääsu üksikasjalik kord ja kehtestatud maksud, ja kavandatakse nii, et vastavalt asutamislepingule vältida kaubandustõkkeid või konkurentsi moonutamist.

2. Lõikes 1 nimetatud meetmed on pakendeid ja pakendijäätmeid hõlmava poliitika osa, milles võetakse eelkõige arvesse keskkonna- ja tarbijakaitse, ohutuse ja hügieeni nõudeid, pakendatud kaupade ja kasutatud materjalide kvaliteedi, autentsuse ja tehniliste omaduste kaitset ning tööstus- ja kaubandusomandi õiguste kaitset.

Artikkel 8

Märgistamis- ja identifitseerimissüsteem

1. Nõukogu teeb otsuse pakendite märgistamise kohta asutamislepingus sätestatud tingimuste kohaselt hiljemalt kahe aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest.

2. Kogumise, korduvkasutamise ja taaskasutamise, sealhulgas ringlussevõtu hõlbustamiseks tuleb pakenditel näidata kasutatud pakendimaterjali(de) laad, et asjaomane tööstus saaks neid identifitseerida ja liigitada.

Selleks määrab komisjon I lisa alusel ja vastavalt artiklis 21 sätestatud menetlusele hiljemalt 12 kuu jooksul pärast käesoleva direktiivi jõustumist kindlaks identifitseerimissüsteemi aluseks oleva numeratsiooni ja lühendid ning täpsustab sama menetluse kohaselt need materjalid, mille suhtes identifitseerimissüsteemi kohaldatakse.

3. Pakendil peab olema asjakohane märgistus kas pakendil endal või selle etiketil. See peab olema selgelt nähtav ja kergesti loetav. Märgistus peab olema piisavalt kulumiskindel ja püsiv ka siis, kui pakend avatakse.

Artikkel 9

Olulised nõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et kolme aasta möödumisel käesoleva direktiivi jõustumisest võib pakendi turule viia ainult siis, kui see vastab kõigile käesolevas direktiivis, kaasa arvatud II lisa, määratletud olulistele nõuetele.

2. Liikmesriigid eeldavad artikli 22 lõikes 1 sätestatud tähtajast alates, et pakend täidab kõik käesolevas direktiivis ja selle II lisas sätestatud nõuded, kui ta vastab:

a) vastavatele ühtlustatud standarditele, mille viited on avaldatud *Euroopa Ühenduste Teatajas*. Liikmesriigid avaldavad kõnealustele ühtlustatud standarditele vastavate siseriiklike standardite viitenumbrid;

b) lõikes 3 nimetatud asjakohastele siseriiklikele standarditele, kui selliste standarditega hõlmatud valdkondades puuduvad ühtlustatud standardid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile selliste lõike 2 punktis b nimetatud siseriiklike standardite tekstid, mis on nende arvates kooskõlas käesolevas artiklis nimetatud nõuetega. Komisjon edastab need tekstid viivitamata teistele liikmesriikidele.

Liikmesriigid avaldavad selliste standardite viitenumbrid. Komisjon tagab, et need avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

4. Kui liikmesriik või komisjon leiab, et lõikes 2 nimetatud standardid ei vasta täielikult lõikes 1 nimetatud olulistele nõuetele, esitab komisjon või asjaomane liikmesriik küsimuse koos põhjendustega direktiivi 83/189/EMÜ kohaselt moodusta-

tud komiteele. Komitee teeb viivitamata oma arvamuse teatavaks.

Komitee arvamust silmas pidades teatab komisjon liikmesriikidele, kas on vaja või mitte kõrvaldada need standardid lõikes 2 ja 3 nimetatud trükistest.

Artikkel 10

Standardimine

Komisjon edendab vajaduse korral II lisas nimetatud oluliste nõuetega seotud Euroopa standardite ettevalmistamist.

Komisjon edendab eelkõige selliste Euroopa standardite ettevalmistamist, mis on seotud järgmisega:

- pakendi olelustersükli kriteeriumid ja metodoloogia,
- mõõtmis- ja kontrollimeetodid, millega tehakse kindlaks raskmetallide ja teiste ohtlike ainete sisaldus pakendites ning nende eraldumine pakenditest ja pakendijäätmetest keskkonda,
- taaskasutatud materjali minimaalset sisaldust teatavat tüüpi pakendites käsitlevad kriteeriumid,
- ringlussevõtumeetodite kriteeriumid,
- kompostimismeetodite ja toodetud komposti kriteeriumid,
- pakendite märgistamise kriteeriumid.

Artikkel 11

Raskmetallide kontsentratsioonitasemed pakendis

1. Liikmesriigid tagavad, et plii, kaadmiumi, elavhõbeda ja kuuevalentse kroomi kontsentratsioonitasemed pakendis või pakendiosades ei ületa:

- 600 ppm massist kahe aasta möödumisel artikli 22 punktis i nimetatud tähtajast,
- 250 ppm massist kolme aasta möödumisel artikli 22 punktis i nimetatud tähtajast,
- 100 ppm massist viie aasta möödumisel artikli 22 punktis i nimetatud tähtajast.

2. Lõikes 1 nimetatud kontsentratsioonitasemeid ei kohaldata pakendite suhtes, mis on valmistatud täielikult üksnes kristallist, nagu on määratletud direktiivis 69/493/EMÜ. (1)

3. Komisjon määrab artiklis 21 ettenähtud korras kindlaks:

(1) EÜT L 326, 27.12.1969, lk 36.

- tingimused, mille alusel ülalnimetatud kontsentratsioonitase-
meid ei kohaldata taaskasutatud materjalide ning suletud ja
kontrollitud ahelas toimuva tooteriingluse suhtes,
- pakenditüübid, mis vabastatakse lõike 1 kolmandas taandes
nimetatud nõudest.

Artikkel 12

Infosüsteemid

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, tagamaks pake-
kendeid ja pakendijäätmeid käsitlevate ühtlustatud andmebaasi-
de loomine seal, kus neid veel ei ole, et aidata liikmesriikidel ja
komisjonil jälgida käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide
täitmist.
2. Selleks peavad andmebaasid eelkõige andma teavet paken-
dite ja pakendijäätmete liikumise ulatuse, omaduste ja arengu
kohta (kaasa arvatud teave pakendimaterjalide ja nende valmis-
tamisel kasutatavate komponentide toksilisuse või ohtlikkuse
kohta) liikmesriikides.
3. Esitatavate andmete omaduste ja esitamise ühtlustamiseks
ja nende liikmesriikidevahelise kokkusobivuse tagamiseks esita-
vad liikmesriigid komisjonile oma olemasolevad andmed vasta-
valt vormingutele, mille võtab vastu komisjon ühe aasta möö-
dumisel käesoleva direktiivi jõustumisest III lisa alusel ja artik-
lis 21 sätestatud korra kohaselt.
4. Liikmesriigid võtavad arvesse konkreetseid probleeme,
mis väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel on üksikasjalike
andmete esitamisel.
5. Saadud andmed esitatakse koos artiklis 17 nimetatud
riiklike aruannetega ja ajakohastatakse järgmistes aruannetes.
6. Liikmesriigid peavad nõudma, et kõik asjaomased ettevõt-
jad esitaksid pädevatele asutustele usaldusväärsed andmed oma
sektori kohta vastavalt käesolevale artiklile.

Artikkel 13

Teave pakendite kasutajatele

Liikmesriigid peavad kahe aasta jooksul alates artikli 22 lõikes 1
nimetatud tähtajast võtma meetmeid tagamaks, et pakendite
kasutajad, sealhulgas eeskätt tarbijad, saavad vajalikku teavet
järgmise kohta:

- neile kättesaadavad tagastamis-, kogumis- ja taaskasutamise-
süsteemid,

- nende panus pakendite ja pakendijäätmete korduv- ja taas-
kasutamisse ning ringlussevõttu,
- turustatavatel pakenditel oleva märgistuse tähendus,
- pakendite ja pakendijäätmete käitlemise kavade asjakohased
elemendid, nagu on nimetatud artiklis 14.

Artikkel 14

Käitlemiskavad

Vastavalt käesolevas direktiivis nimetatud eesmärkidele ja meet-
metele peavad liikmesriigid direktiivi 75/442/EMÜ artikli 17
kohaselt nõutavatele jäätmete käitlemise kavadele lisama eripea-
tüki pakendite ja pakendijäätmete käitlemise kohta, kaasa arva-
tud artiklite 4 ja 5 kohaselt võetud meetmed.

Artikkel 15

Majandushoovad

Nõukogu võtab käesolevas direktiivis sätestatud eesmärkide
saavutamise edendamise majandushoovad vastu asutamislepin-
gu vastavate sätete alusel. Selliste meetmete puudumisel võivad
liikmesriigid ühenduse keskkonnapoliitikat reguleerivate põhi-
mõtete (muu hulgas põhimõte "saastaja maksab") ja asutamisle-
pingust tulenevate kohustuste kohaselt võtta vastu meetmed
nimetatud eesmärkide saavutamiseks.

Artikkel 16

Teavitamine

1. Ilma et see piiraks direktiivi 83/189/EMÜ kohaldamist,
peavad liikmesriigid enne meetmete vastuvõtmist teavitama
komisjoni nende meetmete eelnõudest, mida nad käesoleva
direktiivi raames vastu võtta kavatses, välja arvatud fiskaal-
meetmed, kuid kaasa arvatud selliste fiskaalmeetmetega seotud
tehnilised spetsifikatsioonid, mille abil soodustatakse vastavust
sellistele tehnilistele spetsifikatsioonidele, et komisjon võiks
neid uurida olemasolevate sätete alusel, järgides igal juhtumil
ülalnimetatud direktiivis sätestatud korda.

2. Kui kavandatav meede käsitleb ka tehnilist küsimust
direktiivi 83/189/EMÜ tähenduses, võib asjaomane liikmesriik
täpsustada, et käesolevas direktiivis nimetatud korra kohaselt
sooritatud teavitamine kehtib ka direktiivi 83/189/EMÜ osas.

*Artikkel 17***Aruandmiskohustus**

Liikmesriigid esitavad komisjonile aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta vastavalt nõukogu 23. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/692/EMÜ (teatavate keskkonnaalaste direktiivide rakendamise aruannete ühtlustamise ja ratsionaliseerimise kohta) ⁽¹⁾ artiklile 5 Esimene aruanne hõlmab ajavahemikku 1995–1997.

*Artikkel 18***Turuleviimise vabadus**

Liikmesriigid ei takista käesoleva direktiivi sätetele vastavate pakendite turuleviimist oma territooriumil.

*Artikkel 19***Kohandamine teaduse ja tehnika arenguga**

Muudatused, mis on vajalikud artikli 8 lõikes 2, I lisas ja artikli 10 viimases taandes nimetatud identifitseerimissüsteemi ning artikli 12 lõikes 3 ja III lisas nimetatud andmebaasidega seotud vormingute kohandamiseks teaduse ja tehnika arenguga, võetakse vastu artiklis 21 sätestatud korra kohaselt.

*Artikkel 20***Erimeetmed**

1. Komisjon määrab artiklis 21 sätestatud korra kohaselt kindlaks tehnilised meetmed, mis on vajalikud raskuste ületamiseks käesoleva direktiivi sätete kohaldamisel eeskätt meditsiiniseadmete ja farmaatsiatoodete esmaste pakendite, väikepakendite ja luksuspakendite suhtes.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande kõigi muude võetavate meetmete kohta; vajaduse korral võib sellele olla lisatud ettepanek.

*Artikkel 21***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab komitee, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja.

⁽¹⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48.

2. Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

3. a) Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need vastu.

b) Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee ei esita oma arvamust, esitab komisjon võetavate meetmete kohta viivitamata ettepaneku nõukogule. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

Kui nõukogu ei ole otsust teinud kolme kuu jooksul alates nõukogu poole pöördumisest, võtab komisjon ettepanud meetmed vastu.

*Artikkel 22***Ülevõtmine siseriiklikesse õigusaktidesse**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid enne 30. juunit 1996. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile.

3. Lisaks edastavad liikmesriigid komisjonile kõik käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud õigusnormid.

4. Pakendite valmistamist käsitlevaid nõudeid ei tohi mingil juhul kohaldada nende pakendite suhtes, mida on antud toote pakendamiseks kasutatud enne käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva.

5. Liikmesriigid lubavad kuni viie aasta jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast selliste pakendite turuleviimist, mis on valmistatud enne nimetatud kuupäeva ja mis vastavad nende olemasolevatele siseriiklikele õigusaktidele.

Artikkel 23

Alates artikli 22 lõikes 1 nimetatud kuupäevast tunnistatakse direktiiv 85/339/EMÜ kehtetuks.

Artikkel 24

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 25

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 20. detsember 1994

Euroopa Parlamendi nimel

president

K. HÄNSCH

Nõukogu nimel

eesistuja

K. KINKEL

*I LISA***IDENTIFITSEERIMISSÜSTEEM**

Kasutatav numeratsioon on järgmine: plast: 1–19; paber ja kartong: 20–39; metall: 40–49; puit: 50–59; tekstiilmaterjalid: 60–69; klaas: 70–79.

Identifitseerimissüsteemis võib kasutada ka vastava(te) materjali(de) lühendit (nt HDPE: high density polyethylene (kõrgtihe polüetüleen)). Materjale võib identifitseerida numeratsiooni ja/või lühendite abil. Tehasetähised peavad paiknema pakendi korduv- või taaskasutatavust näitava graafilise märgistuse keskel või all.

II LISA

PAKENDI KOOSTIST, KORDUV- JA TAASKASUTATAVUST NING RINGLUST KÄSITLEVAD NÕUDED**1. Pakendi valmistamist ja koostist käsitlevad erinõuded**

- Pakend peab olema valmistatud nii, et selle miinimumini viidud maht ja mass tagaksid vajaliku ohutus-, hügieeni- ja vastuvõetavustaseme nii pakendatud tootele kui tarbijale.
- Pakend kavandatakse, toodetakse ja turustatakse viisil, mis võimaldab selle korduv- ja taaskasutamist ning ringlussevõttu ja selle keskkonnamõju vähendamist miinimumini pakendijäätmete ja pakendijäätmete käitlemise jääkide kõrvaldamisel.
- Pakend peab olema valmistatud nii, et mürgiste ja teiste ohtlike ainete ja materjalide sisaldus pakendimaterjalis või pakendiosades oleks minimaalne, pidades silmas nende ainete sisaldust pakendite, käitlemisjääkide või pakendijäätmete põletamisel või prügilasse viimisel tekkivates heitmetes, tuhas või nõrgvees.

2. Pakendi korduvkasutatavust käsitlevad erinõuded

Samaaegselt peavad olema täidetud järgmised nõuded:

- pakendi füüsikalised omadused peavad võimaldama mitut veo- või kasutuskorda tavaliste kasutustingimuste korral,
- võimalus kasutatud pakendit töödelda, pidades silmas töötajate tervishoiu- ja ohutusnõudeid,
- kui pakendit enam ei korduvkasutata ja see muutub jäätmeteks, järgitakse korduvkasutatavale pakendile esitavaid nõudeid.

3. Pakendi taaskasutatavust käsitlevad erinõuded**a) Materjali ringlussevõtu teel korduvkasutatav pakend**

Pakend peab olema valmistatud viisil, mis võimaldab kasutatud materjalide massist teatava protsendi ringlussevõttu turustatavate toodete valmistamiseks vastavalt ühenduses kehtivatele standarditele. See protsent võib muutuda olenevalt selle materjali tüübist, millest pakend koosneb.

b) Energia taaskasutamise teel korduvkasutatav pakend

Energiakasutuse eesmärgil töödeldavatel pakendijäätmetel peab olema minimaalne kütteväärtus, et võimaldada energia taaskasutamise optimeerimist.

c) Kompostimise teel korduvkasutatav pakend

Kompostimise eesmärgil töödeldavate pakendijäätmete biolagundatavus peaks võimaldama eraldi kogumist ja kompostimist või tegevust, milleks neid jäätmeid kasutatakse.

d) Biolagundatav pakend

Biolagundatavad pakendijäätmed peavad lagunema nii füüsikaliselt, keemiliselt, soojuslikult kui bioloogiliselt, nii et suurem osa lõppkompostist laguneb lõpuks süsinikdioksiidiks, biomassiks ja veeks.

III LISA

LIIKMESRIIKIDE POOLT NENDE ANDMEBAASIDESSE LISATAVAD ANDMED PAKENDITE JA PAKENDIJÄÄTMETE KOHTA (VASTAVALT TABELITELE 1–4)

1. Esmaste, teiseste ja kolmandaste pakendite osas:
 - a) riigis tarbitud pakendite kogused materjalide põhikategooriate kaupa (tootmine + import – eksport) (tabel 1);
 - b) korduvkasutatud kogused (tabel 2).
2. Majapidamises ja mujal tekkinud pakendijäätmete osas:
 - a) riigis taaskasutatud ja kõrvaldatud kogused materjalide põhikategooriate kaupa (tootmine + import – eksport) (tabel 3);
 - b) ringlussevõetud ja taaskasutatud kogused materjalide põhikategooriate kaupa (tabel 4).

TABEL 1

Riigi territooriumil tarbitud pakendite (esmased, teised ja kolmandased) kogus

	Toodetud tonnaaž	– Eksporditud tonnaaž	+ Imporditud tonnaaž	= Kokku
Klaas				
Plast				
Paber/kartong (sealhulgas liitpakendid)				
Metall				
Puit				
Muu				
Kokku				

TABEL 2

Riigi territooriumil korduvkasutatud pakendite (esmased, teisesed ja kolmandased) kogus

	Tarbitud pakendite tonnaaž	Korduvkasutatud pakendid	
		Tonnaaž	Protsendimäär
Klaas			
Plast			
Paber/kartong (sealhulgas liitpakendid)			
Metall			
Puit			
Muu			
Kokku			

TABEL 3

Riigi territooriumil taaskasutatud ja kõrvaldatud pakendijäätmete kogus

	Toodetud jäätmete tonnaaž	– Eksportitud jäätmete tonnaaž	+ Imporditud jäätmete tonnaaž	= Kokku
Majapidamisjäätmed				
Klaaspakendid				
Plastpakendid				
Paber- ja kartongpakendid				
Kartongist liitpakendid				
Metallpakendid				
Puitpakendid				
Majapidamisest pärit pakendijäätmed kokku				
Jäätmed, mis ei ole pärit majapidamisest				
Klaaspakendid				
Plastpakendid				
Paber- ja kartongpakendid				
Kartongist liitpakendid				
Metallpakendid				
Puitpakendid				
Pakendijäätmed, mis ei ole pärit majapidamisest, kokku				

TABEL 4

Riigi territooriumil ringlussevõetud või taaskasutatud pakendijäätmete kogus

	Taaskasutatud ja kõrvaldatud tonnaž kokku	Ringlussevõetud kogus		Taaskasutatud kogus	
		Tonnaž	Protsendimäär	Tonnaž	Protsendimäär
Majapidamisjäätmed					
Klaaspakendid					
Plastpakendid					
Paber- ja kartongpakendid					
Kartongist liitpakendid					
Metallpakendid					
Puitpakendid					
Majapidamisest pärit pakendijäätmed kokku					
Jäätmed, mis ei ole pärit majapidamisest					
Klaaspakendid					
Plastpakendid					
Paber- ja kartongpakendid					
Kartongist liitpakendid					
Metallpakendid					
Puitpakendid					
Pakendijäätmed, mis ei ole pärit majapidamisest, kokku					